

Bir Yılbaşına Dair

– Sedat DOĞAN · 27 Mayıs 2010

Vakit yine gece
Saat sıfır sıfır üç
Bu gece, yeni bir yılın başı imiş
Kelime sadece üç hece.
Yine kayıp gitti avuçlarımdan
Gecenin dinginliği
Ve hala diricesine akıyor gece
Siyah beyaz ekranlara yansıyan yüzüyle
Ödünç sevinçlerle deviniyor başkaları
Bir harcı âlemdir başkaları
Bir harcı âlemdir renkleri
Bir ben mahkûmum bir de yarınlar
Kıyılarında gecenin.

Neyi, Niçin, Niye yaşıyorlar
Yollu kelimelerin çetelesi tutulmadan
Yaşıyorlar kendilerince.
Geceyi ve artıklarını
Yaşıyorlar işte.
Ama ben...
Ben susuyorum
Ben üşüyorum gecenin renk ve kokularından
Ölü bir denizin suskunluğuyum
Ürküyorum haylaz kedilerin çığlığından
Ürküyorum suskun yalnızlığımdan.
Ürküyorum ve üşüyorum
Bütün yalnızlıklarımı kuşlara salarak
Soruyorum yıldızların titreklğine
Gecenin kudurganlığına
Ve dolunayın hüzünlü gözyaşlarına
Bu çılgınlık kimin için
Bu kudurmuşluk niye?
Şu gelen atlılar da kim?

Ama ne zaman

Kim bilir belki de
Ah! Ama vakit çok geç.
Belki de sayıklıyorum
Ya da saralara falan tutuldum.
Alkol komasına giren gecenin hüznünden
Gelmek bilmeyen şafağın hicranından.

Hayır, hayır sayıklamıyorum.
Görüyorum gecenin gözyaşlarını
Duyuyorum orta mallığına adanmış kadınların şuh çığlıklarını
Harama kusmuş toprağın
Beyaz atlıların gelişine olan özlemini duyuyorum.
Ve ben sayıklamıyorum.
Beyaz atlıların gelişini görüyorum.

Golagüle/Mazıdağı/Mardin,31,12, 1988